ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση C-174/88 *

I — Περιστατικά και διαδικασία

1. *Νομικό πλαίσιο και περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης*

Ο κανονισμός 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82, στο εξής: βασικός κανονισμός) τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, με τον κανονισμό 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984 (ΕΕ L 90, σ. 10), με την παρεμβολή ενός νέου άρθρου 5γ με το οποίο θεσπίζεται, επί πέντε δωδεκάμηνες χρονικές περιόδους, συμπληρωματική εισφορά. Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, τα κράτη μέλη είχαν την επιλογή μεταξύ δύο εναλλακτικών λύσεων. Ανάλογα με την επιλογή αυτή, η εισφορά επιβάρυνε τους παραγωγούς γάλακτος (εναλλακτική λύση Α) ή τους αγοραστές γάλακτος (εναλλακτική λύση Β). Η εισφορά οφείλεται επί των ποσοτήτων γάλακτος και/ή ισοδυνάμου γάλακτος που ο παραγωγός παρέδωσε σε έναν αγοραστή (εναλλακτική λύση Α) ή επί των ποσοτήτων που παρέδωσαν οι παραγωγοί στον αγοραστή (εναλλακτική λύση Β) και οι οποίες, κατά τη διάρκεια της σχετικής δωδεκάμηνης περιόδου, υπερβαίνουν μια ποσότητα αναφοράς που πρόκειται να καθοριστεί.

Το άρθρο 5γ, παράγραφος 2, ορίζει ότι η εισφορά οφείλεται επίσης από κάθε παραγωγό γάλακτος επί των ποσοτήτων γάλακτος και/ή ισοδυνάμου γάλακτος που πώλησε απευθείας στην κατανάλωση και οι οποίες, κατά τη σχετική δωδεκάμηνη περίοδο, υπερβαίνουν μια ποσότητα αναφοράς που πρόκειται να καθοριστεί.

Ο κανονισμός 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί των γενικών κανόνων εφαρμογής της εισφοράς (ΕΕ L 90, σ. 13) διευκρινίζει, με το άρθρο 2, παράγραφος 1, ότι η ποσότητα αναφοράς είναι ίση με την ποσότητα γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που παρέδωσε ο παραγωγός κατά το ημερολογιακό έτος 1981 (εναλλακτική λύση Α) ή με την ποσότητα γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που αγόρασε ένας αγοραστής κατά το ημερολογιακό έτος 1981 (εναλλακτική λύση Β), προσαυξημένη κατά 1 %. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, « σε κάθε παραγωγό γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, που αναφέρεται στο άρθρο 5γ, παράγραφος 2, του κανονισμού 804/68, χορηγείται ποσότητα αναφοράς που αντιστοιχεί στις άμεσες πωλήσεις τις οποίες αυτός πραγματοποίησε κατά το ημερολογιακό έτος 1981, αυξανόμενες κατά 1 % ».

Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν πρέπει να υπερβαίνει τις ποσότητες που καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού: για το Ηνωμένο Βασίλειο, η ποσότητα αυτή ανέρχεται σε 187 000 τόνους.

Το άρθρο 12, στοιχεία γ), στ) και η), του κανονισμού 857/84 διευκρινίζει ότι, κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, νοείται ως

« γ) παραγωγός: ο κάτοχος γεωργικής εκμετάλλευσης, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, η εκμετάλλευση των οποίων βρίσκεται στο γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

— που πωλεί γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα άμεσα στον καταναλωτή,

— ή/και που παραδίδει στους αγοραστές·

στ) επιχείρηση που επεξεργάζεται ή μεταποιεί γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα: μια επιχείρηση ή ομάδα που περιορίζει τη γαλακτοκομική δραστηριότητά της σε εργασίες συγκέντρωσης, συσκευασίας, αποθεματοποίησης και ψύξης ή σε μία από αυτές τις εργασίες·

η) γάλα ή ισοδύναμο γάλακτος που πωλούνται άμεσα στην κατανάλωση: το γάλα ή τα γαλακτοκομικά προϊόντα που μεταποιούνται σε ισοδύναμο γάλακτος και πωλούνται χωρίς τη μεσολάβηση επιχείρησης που επεξεργάζεται ή μεταποιεί γάλα ».

Ο κανονισμός 1371/84 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 1984 (ΕΕ L 132, σ. 11), καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του βασικού κανονισμού. Κατά το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού:

« 1. Κάθε παραγωγός γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρο 5γ, παράγραφος 2 (του βασικού κανονισμού), αποστέλλει στον αρμόδιο οργανισμό αίτηση εγγραφής συνοδευόμενη από κατάσταση στην οποία αναφέρεται η φύση και το μέγεθος των απευθείας πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά το ημερολογιακό έτος 1981...

2. Οι παραγωγοί που άρχισαν την απευθείας πώληση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων μετά την 1η Ιανουαρίου 1981 αλλά πριν από την 1η Απριλίου 1984, που άλλαξαν από την 1η Ιανουαρίου 1981 ριζικά τη δραστηριότητά τους, αναφέρουν, στην κατάσταση των απευθείας πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών, εκφραζόμενες ενδεχομένως σε ισοδύναμο γάλακτος.

Αν η δραστηριότητά τους αφορά χρονικό διάστημα μικρότερο από δώδεκα μήνες, αναφέρουν τη φύση και την ποσότητα των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο της πραγματικής πώλησης.

3. ...

4. Τα κράτη μέλη, εντός των ορίων των ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 857/84 και καθορίζονται στο παράρτημά του, παρέχουν:

α) στους παραγωγούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ποσότητα αναφοράς που αντιστοιχεί στις απευθείας πωλήσεις του ημερολογιακού έτους 1981, αυξημένες κατά 1 % και, εφόσον παραστεί ανάγκη, διορθωμένες με ένα ενιαίο ποσοστό για να τηρηθεί το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ανωτέρω κανονισμού·

β) στους παραγωγούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ποσότητα αναφοράς που αντιστοιχεί στις πωλήσεις τους των δώδεκα τελευταίων μηνών της δραστηριότητάς τους που προηγούνται της 1ης Αυγούστου 1984, πολλαπλασιαζόμενη ενδεχομένως κατά ένα ποσοστό· τα κράτη μέλη καθορίζουν για τους παραγωγούς που δεν έχουν δραστηριότητα δώδεκα μηνών ετήσια ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται παραπάνω... »

Ο κανονισμός 590/85 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1985 (ΕΕ L 68, σ. 1), τροποποίησε τον προαναφερθέντα κανονισμό 857/84, ιδίως, αντικαθιστώντας το άρθρο 6 με τις ακόλουθες διατάξεις:

« *Άρθρο 6*

1. Παραχωρείται σε κάθε παραγωγό γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρο 5γ, παράγραφος 2, του κανονισμού 804/68 μια ποσότητα αναφοράς που αντιστοιχεί στις απευθείας πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον τελευταίο κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους 1981, αυξημένες κατά 1 %.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι, στο έδαφός τους, η ποσότητα αναφοράς του παραγωγού είναι ίση με την ποσότητα των απευθείας πωλήσεων τις οποίες πραγματοποίησε κατά το ημερολογιακό έτος 1982 ή το ημερολογιακό έτος 1983, πολλαπλασιαζόμενη με ένα ποσοστό. Το ποσοστό αυτό μπορεί να τροποποιείται ανάλογα με το επίπεδο των πωλήσεων ορισμένων κατηγοριών οφειλετών, την εξέλιξη των πωλήσεων σε ορισμένες περιοχές μεταξύ 1981 και 1983 ή την εξέλιξη των πωλήσεων ορισμένων κατηγοριών οφειλετών κατά την ίδια περίοδο, υπό τους όρους που θα καθοριστούν με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού 804/68.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 6α, το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που παραχωρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν πρέπει να υπερβαίνει τις ποσότητες που καθορίζονται στο παράρτημα. »

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο επέλεξε την εναλλακτική λύση Β (αγοραστές), εναπόκειται στον Υπουργό Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων (στο εξής: υπουργός), βάσει των Dairy Produce Quota Regulations 1984 (S. I. 1984, αριθ. 1047), να καθορίζει την αρχική ποσόστωση απευθείας πωλήσεων (η ποσότητα αναφοράς για τις πωλήσεις αυτές προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία) για κάθε παραγωγό γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων ο οποίος υπέβαλε τη σχετική αίτηση και συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ποσοστώσεως. Εφόσον ο υπουργός καθόρισε την αρχική ποσόστωση, ο ενδιαφερόμενος μπορεί, αν αμφισβητεί το ύψος της ποσοστώσεως που του χορηγήθηκε, να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής εντός 21 ημερών ενώπιον του Dairy Produce Quota Tribunal for England and Wales (στο εξής: Quota Tribunal).

Η επιχείρηση Hall & Sons (Dairy Farmers) Ltd (στο εξής: Hall) ασκεί τη δραστηριότητα του προμηθευτή γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων όπως, ιδίως, τυριού, κρέμας γάλακτος και γιαουρτιού. Η Hall πωλεί απευθείας στους πελάτες της (λιανικώς και χονδρικώς) χωρίς να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του συστήματος που διοικεί το Milk Marketing Board (συμβούλιο γαλακτοκομικών προϊόντων, στο εξής: MMB). Μολονότι η Hall παράγει η ίδια γάλα από δικά της γαλακτοπαραγωγά ζώα, αγοράζει επίσης γάλα από άλλους προμηθευτές για να καλύψει τη ζήτηση που αντιμετωπίζει.

Στις 22 Αυγούστου 1984, η Hall υπέβαλε αίτηση στον υπουργό για να της χορηγηθεί η αρχική ποσόστωση των απευθείας πωλήσεων. Με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 1985, ο υπουργός πληροφόρησε τη Hall ότι πρότεινε να της χορηγηθεί αρχική ποσόστωση 1 323 193 λίτρων, βάσει εκτιμήσεως της παραγωγής των γαλακτοπαραγωγών ζώων της επιχειρήσεως. Με απόφαση της 29ης Αυγούστου 1985, το Quota Tribunal, στο οποίο προσέφυγε η Hall, έκρινε ότι δεν ήταν σε θέση να μεταβάλει την αρχική αυτή ποσόστωση. Κατά το Quota Tribunal, προκειμένου να εξετάσει το δικαίωμα που είχε η Hall ενόψει της ποσοστώσεως γάλακτος, δεν μπορούσε να λάβει υπόψη παρά μόνον τις πωλήσεις γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων που παρήχθησαν ή προέρχονταν από τα αγροκτήματα της Hall. Αντίθετα, η Hall υποστήριζε ότι έπρεπε να ληφθούν υπόψη όλες οι πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη σχετική περίοδο, χωρίς να εξεταστεί αν το γάλα είχε παραχθεί στα δικά της αγροκτήματα ή αγοραστεί από το MMB.

Εν συνεχεία η Hall άσκησε αναίρεση ενώπιον του Queen's Bench Division του High Court. Το τελευταίο αυτό δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει το ακόλουθο προδικαστικό έρωτημα:

« Πρέπει η ποσότητα αναφοράς που χορηγείται σε παραγωγό γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, για την τροποποίηση του κανονισμού 804/68 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και του κανονισμού 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, να υπολογίζεται με βάση το σύνολο των απευθείας πωλήσεων του παραγωγού κατά το σχετικό ημερολογιακό έτος ή με βάση μόνον τις κατά την εν λόγω περίοδο απευθείας πωλήσεις του παραγωγού γάλακτος δικής του παραγωγής; »

2. *Διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου*

Η Διάταξη του Queen's Bench Division του High Court πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Ιουνίου 1988.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν η Hall, εκπροσωπούμενη από τους Stuart Isaacs και Neil Calver, barristers, και D. Jackson, solicitor, το Ηνωμένο Βασίλειο, εκπροσωπούμενο από τον George Pulman, barrister, και την S. Hay, και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Grant Lawrence, για την έγγραφη διαδικασία, και τον Peter Oliver, για την προφορική διαδικασία, μέλη της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε στις 4 Οκτωβρίου 1989 να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων και να αναθέσει την εκδίκαση της υποθέσεως στο πρώτο τμήμα. Πάντως, με έγγραφο ζήτησε από τη βρετανική κυβέρνηση να προσκομίσει μέχρι τις 25 Οκτωβρίου 1989 το αργότερο πλήρες αντίγραφο των « Dairy Produce Quota Regulations 1984 », πράγμα που αυτή έπραξε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

II — Σύνοψη των παρατηρήσεων που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου

Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, η επιχείρηση *Hall*, αφού εξέθεσε τις κοινοτικές και εθνικές νομοθετικές διατάξεις για τις οποίες γίνεται λόγος, εξηγεί ότι αυτή και το Quota Tribunal συμφωνούν ως προς το γεγονός ότι η Hall είναι « παραγωγός » κατά την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ), του κανονισμού 857/84. Για τη Hall, ο ορισμός αυτός ισχύει επίσης στο πλαίσιο των άλλων κανονισμών που αφορούν τη συμπληρωματική εισφορά. Εφόσον το γάλα που πωλεί η Hall δεν υφίσταται καμιά επεξεργασία ή μεταποίηση σε άλλη επιχείρηση, πωλείται, επομένως, απευθείας στον καταναλωτή.

Για την Hall, συνέπεται κατ' ανάγκην ότι αυτή είναι ένας από τους παραγωγούς που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού 857/84, τόσο υπό την αρχική του μορφή όσο και την τροποποιημένη, του οποίου οι διατάξεις ορίζουν την υποχρέωση χορηγήσεως ποσότητας αναφοράς η οποία πρέπει κατ' ανάγκη να ανταποκρίνεται στις απευθείας πραγματοποιηθείσες πωλήσεις. Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 4, στοιχείο β), του κανονισμού 1371/84 που εφαρμόζεται εν προκειμένω.

Η Hall θεωρεί ότι η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη όχι μόνο με τη μη αμφιλεγόμενη έννοια των αναφερόμενων διατάξεων, αλλά και με την έννοια της « ποσότητας αναφοράς » όπως ορίζεται στο κοινοτικό δίκαιο. Πράγματι, εφόσον η έννοια αυτή αφορά την ποσότητα γάλακτος που διατίθεται στο εμπόριο και την πρόσβαση στην αγορά, στην πραγματικότητα πρέπει να υπολογίζεται βάσει του συνόλου των πωλήσεων του προμηθευτή ο οποίος προέβαινε στην απευθείας πώληση κατά τη σχετική περίοδο αναφοράς και δεν μπορεί να συνδέεται με τη δική του παραγωγή. Παραπέμποντας στην από 27 Οκτωβρίου 1970 δήλωση του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με το γάλα, καθώς και στη δήλωση σχετικά με το γάλα η οποία επισυνάπτεται στην τελική πράξη προσχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου στην ΕΟΚ, η Hall προβάλλει ότι ένας από τους στόχους της κοινής πολιτικής είναι η χρησιμοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερου γάλακτος για κατανάλωση υπό την υγρή του μορφή στο σύνολο της Κοινότητας και ότι πρέπει να καταβάλλεται μέριμνα, στην εφαρμογή της πολιτικής αυτής, να μην παρεμποδίζεται η πραγματοποίηση του στόχου αυτού, πράγμα που ενισχύει την ερμηνεία που αυτή δίνει των επίμαχων κοινοτικών διατάξεων. Κατά την Hall, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται εξάλλου με τις αποφάσεις της 28ης Απριλίου 1988, Thevenot (61/87, Συλλογή 1988, σ. 2375), και της 17ης Μαΐου 1988, Erpelding (84/87, Συλλογή 1988, σ. 2647), καθόσον οι αποφάσεις αυτές δείχνουν σαφώς ότι το σημαντικό στοιχείο για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς που πρέπει να χορηγηθεί είναι η ποσότητα γάλακτος « που παρέδωσε ο παραγωγός » κατά την εξεταζόμενη περίοδο αναφοράς.

Για την Hall, οποιαδήποτε ερμηνεία του άρθρου 6 του κανονισμού 857/84 που θα κατέληγε στον υπολογισμό της συμπληρωματικής εισφοράς αποκλειστικά βάσει των απευθείας πωλήσεων όσον αφορά το γάλα δικής της παραγωγής πρέπει να απορριφθεί

— ως αντίθετη προς το προφανές νόημα του προαναφερθέντος άρθρου 6·

— ως καθορίζουσα, χωρίς καμιά θεμελίωση, όρια στο προφανές, σαφές και μη αμφιλεγόμενο νόημα του άρθρου 12, στοιχείο η), στη φράση « γάλα ή ισοδύναμο γάλακτος που πωλούνται άμεσα στην κατανάλωση »·

— ως ασυμβίβαστη τόσο προς την έννοια της ποσότητας αναφοράς όσο και προς τους στόχους της κοινής πολιτικής·

— ως μη έχουσα έρεισμα σε σαφείς και ακριβείς διατάξεις, ενώ ορισμένες κοινοτικές διατάξεις, όπως το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1422/78 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1978, περί της χορηγήσεως ορισμένων ειδικών δικαιωμάτων σε οργανώσεις παραγωγών γάλακτος στο Ηνωμένο Βασίλειο (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/021, σ. 213), το άρθρο 5γ, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το άρθρο 6 του κανονισμού 857/84 και το άρθρο 4 του κανονισμού 1371/84 δείχνουν ότι ο κοινοτικός νομοθέτης έλαβε ευρέως υπόψη την κατηγορία των παραγωγών που αποτελούν οι προμηθευτές οι οποίοι προβαίνουν σε απευθείας πωλήσεις·

— καθόσον, μολονότι η ερμηνεία της Hall έχει ως αποτέλεσμα να χορηγείται δύο φορές η ποσότητα αναφοράς, η χορήγηση αυτή δεν γίνεται, στις δύο περιπτώσεις, επί της ίδιας βάσεως, αλλά οφείλεται σε δύο διαφορετικές καταστάσεις, για τις οποίες οι εφαρμοζόμενοι κανονισμοί περιλαμβάνουν χωριστές διατάξεις·

— καθόσον η ερμηνεία της Hall δεν δημιουργεί καμιά δυσμενή διάκριση μεταξύ παραγωγών, δεδομένου ότι η διασταλτική ερμηνεία που πρέπει να δίδεται στο παράγωγο κοινοτικό δίκαιο προκειμένου να αποφεύγεται μια τέτοια δυσμενής διάκριση

(βλέπε αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 1983, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 218/82, Συλλογή 1983, σ. 4063, και της 25ης Νοεμβρίου 1986, Klensch, 201/85 και 202/85, Συλλογή 1986, σ. 3477), οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν ώστε να υπάρχει κίνδυνος δυσμενούς διακρίσεως (βλέπε αποφάσεις της 13ης Ιουνίου 1978, Denkavit, 139/77, Rec. 1978, σ. 1317, και της 19ης Οκτωβρίου 1977, Ruckdeschel, 117/76 και 16/77, Rec. 1977, σ. 1753), και το γεγονός ότι η Hall, όπως άλλοι προμηθευτές που προβαίνουν σε απευθείας πωλήσεις, βρίσκεται σε ειδική κατάσταση η οποία δεν συγκρίνεται ούτε είναι παρόμοια με την κατάσταση άλλων παραγωγών που πωλούν το γάλα αποκλειστικά στο MMB (βλέπε, κατ' αναλογία, τις δύο αποφάσεις της 28ης Απριλίου 1988, Mulder, 120/86, Συλλογή 1988, σ. 2321, και Von Deetzen, 170/86, Συλλογή 1988, σ. 2555)·

— καθόσον η ανωμαλία που προκύπτει από την ερμηνεία που υποστηρίζει η Hall, δηλαδή ότι για το ίδιο γάλα χορηγείται δύο φορές η ποσότητα αναφοράς, δεν είναι ικανή, καθεαυτή, να αναιρέσει την ερμηνεία αυτή (βλέπε, όσον αφορά την ύπαρξη τέτοιων ανωμαλιών στο πλαίσιο του συστήματος ποσοστώσεων και συμπληρωματικών εισφορών στον τομέα του γάλακτος, την ειδική έκθεση 2/87 του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Η Hall προτείνει επομένως στο Δικαστήριο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα ότι η ποσότητα αναφοράς πρέπει να υπολογίζεται βάσει όλων των απευθείας πωλήσεων που πραγματοποιεί ο παραγωγός κατά τη διάρκεια του σχετικού ημερολογιακού έτους και όχι αποκλειστικά βάσει των απευθείας πωλήσεων που αυτός πραγματοποιεί κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής και αφορούν το γάλα που παρήγαγε ο ίδιος ο παραγωγός.

Η *βρετανική κυβέρνηση* υπενθυμίζει ότι οι λεπτομέρειες που αφορούν την κατανομή της εθνικής ποσοστώσεως μεταξύ των διαφόρων παραγωγών ενός κράτους μέλους, καθώς και οι λεπτομέρειες εισπράξεως της εισφοράς, αφέθηκαν στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών. Ωστόσο, οι όροι « dairy produce sold by a producer by direct sale » πρέπει να ερμηνεύονται βάσει των κοινοτικών διατάξεων και όχι σε σχέση με τις εθνικές διατάξεις.

Η βρετανική κυβέρνηση θεωρεί ότι η Hall επιδίδεται σε δύο μορφές δραστηριότητας: αφενός, έχει τη διαχείριση ενός « ομίλου » και πωλεί γαλακτοκομικά προϊόντα απευθείας στους καταναλωτές, ενώ, αφετέρου, αγοράζει και πωλεί γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα απευθείας στους καταναλωτές. Κατά τη βρετανική κυβέρνηση, μόνον η πρώτη από τις δραστηριότητες αυτές εμπίπτει στο άρθρο 5γ, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, οι συνολικές εγγυημένες ποσότητες για τις παραδόσεις χονδρικώς (άρθρο 5γ, παράγραφος 3) και οι συνολικές εγγυημένες ποσότητες για τις απευθείας πωλήσεις (παράρτημα του κανονισμού 857/84) είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους. Ωστόσο, η σχέση μεταξύ των δύο προκύπτει από το άρθρο 6α του κανονισμού 857/84 (που παρενεβλήθη με τον κανονισμό 590/85), κατά το οποίο οι παραγωγοί οι οποίοι έχουν δύο ποσότητες αναφοράς, βάσει παραδόσεων και απευθείας πωλήσεων, μπορούν να τύχουν αυξήσεως της μιας από τις δύο ποσότητες αναφοράς εντός δωδεκάμηνης περιόδου, εφόσον υπήρξε αντίστοιχη μείωση της άλλης ποσότητας αναφοράς κατά την ίδια δωδεκάμηνη περίοδο.

Λόγω του ότι η Hall δεν πωλεί γάλα στον MMB, δεν έχει ποσόστωση παραδόσεων. Έχει μια μόνο ποσόστωση απευθείας πωλήσεων. Όλο το γάλα που αγοράζει η Hall από τον MMB υπήρξε ήδη αντικείμενο ποσοστώσεως που δόθηκε στον αρχικό παραγωγό. Το να γίνει δεκτό ότι για ποσότητα γάλακτος χορηγείται δύο ή περισσότερες φορές ποσόστωση είναι απολύτως αντίθετο προς τον σκοπό

θεσπίσεως του συστήματος ποσοστώσεως των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αν οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο έχει μια αγελάδα, αλλά αγοράζει γάλα από τον MMB είχε το δικαίωμα ποσοστώσεως επί όλης της ποσότητας γάλακτος που αγοράζει κατ' αυτόν τον τρόπο, οι γαλακτοκομικοί όμιλοι θα μπορούσαν να αναιρέσουν το σύστημα ποσοτώσεων και να προσποριστούν αθέμιτο ευεργέτημα έναντι των μικρών παραγωγών. Θα προέκυπτε έτσι ουσιαστική διάκριση υπέρ των παραγωγών οι οποίοι προβαίνουν σε απευθείας πωλήσεις και εις βάρος των παραγωγών οι οποίοι εξασφαλίζουν τις παραδόσεις.

Η *Επιτροπή*, υποστηρίζοντας την άποψη της βρετανικής κυβερνήσεως, θεωρεί ότι η συνύπαρξη των δύο δραστηριοτήτων που ασκεί η Hall, ή μια κάποια σύγχυση μεταξύ των δραστηριοτήτων αυτών, προκαλεί τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζει το εθνικό δικαστήριο. Υπό την ιδιότητά της ως ιδιοκτήτης των γαλακτοπαραγωγικών ζώων, η Hall δικαιούται ποσότητας αναφοράς για το τμήμα των πωλήσεών της που αντιστοιχούν στο γάλα που προέρχεται από τα δικά της ζώα. Αντίθετα, η Hall δεν δικαιούται ποσότητας αναφοράς για τις απευθείας πωλήσεις όταν η δραστηριότητά της συνίσταται στο να αγοράζει γάλα από άλλους παραγωγούς και να το μεταπωλεί στον καταναλωτή ως γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα, καθόσον στην περίπτωση αυτή παραγωγός είναι το πρόσωπο που μαζεύει το γάλα από τα δικά του γαλακτοπαραγωγά ζώα.

Εν συνεχεία, η Επιτροπή εξετάζει τις εν δυνάμει πηγές γάλακτος που αγοράζει η Hall. Θεωρεί ότι, αν το γάλα αυτό αγοραζόταν απευθείας από άλλους παραγωγούς, η Hall θα είχε ασφαλώς δικαίωμα, ως αγοραστής, σε ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με την εναλλακτική λύση Β του άρθρου 5γ, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, στηριζόμενη στις παραδόσεις που γίνονται σ' αυτή. Θα έπρεπε εν συνεχεία να κατανείμει την ποσόστωση αυτή μεταξύ των διαφόρων παραγωγών από τους οποίους αγοράζει το γάλα. Η Επιτροπή θεωρεί, ωστόσο, ότι, στην κατάσταση που χαρακτηρίζει τη βρετανική αγορά γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, φαίνεται περισσότερο πιθανό ότι η Hall δεν αγοράζει απευθείας από τους κατ' ιδίαν παραγωγούς, αλλά μάλλον από οργανισμό όπως ο MMB.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο ορισμός του παραγωγού που αναφέρεται στο άρθρο 12, στοιχείο γ), του κανονισμού 857/84 δεν παρέχει δικαίωμα στη Hall σε ποσότητα αναφοράς βάσει των απευθείας πωλήσεων για το σύνολο του γάλακτος που πωλείται στον καταναλωτή, ανεξαρτήτως του αν το γάλα προέρχεται ή όχι από τη δική της εκμετάλλευση για την οποία γίνεται λόγος στο πρώτο μέρος του ορισμού. Αυτή η ποσότητα αναφοράς δημιουργήθηκε για να επωφελείται ο παραγωγός ο οποίος διαθέτει απευθείας το γάλα που προέρχεται από το δικό του ζωικό κεφάλαιο χωρίς να υποχρεούται να προσφεύγει σε τρίτο διαμεσολαβητή.

Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ερμηνεία που υποστηρίζει η Hall μπορούσε να οδηγήσει σε αύξηση της γαλακτοκομικής παραγωγής, πράγμα που θα ήταν αντίθετο προς τον στόχο που επιδιώκεται με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

Gordon Slynn
εισηγητής δικαστής